

क्रमिन्न न० कृमिं हन्ति हन-ट १ विडङ्गे रत्नमा० । २ ल-
मिनायकमात्रे लि० स्त्रियां ङीप् ।

क्रमिज न० कृमिभ्योजायते जन-ङ १ अगुरुचन्द्रे अमरः
२ लाक्षायां स्त्री रत्नमात्रा०

क्रमिशत्रु पु० क्रमेः शत्रुरिव । विडङ्गे रत्नमात्रा

क्रमु पु० क्रम उन् । गुवाके द्विरूपकोपः

क्रमुक पु० क्रम-उन् संज्ञायां कन् । १ पट्टिकालोभे २ गुवाक
यत्ने ३ ब्रह्मदारुद्वये च अमरः ४ भद्रसुक्ते ५ कार्पासिका-
फले न० मेदि० अयं सालवादिगणे सुश्रुते उक्तः
“सालसाराजकर्षु खदिरकदरकालकन्दकुसुकेत्याद्यु क्रमे
“सालसारादिरत्येपः गुलुकुषविनाशनः । मेहपाण्ड्वा-
मयहरः कफमेदोपिशोषणः” सुश्रु० तदुगुणा उक्ता
“आस्त्रादिताईककुकाः ससुद्राव्” भावः गौरा० ङीप् ।
६ गुवाके स्त्री शब्दरत्नमात्रा

क्रामेतर लि० ५ त० । क्रामात् वेदपाठप्रकारभेदात् भिन्ने । ततः
उक्त्या० तद्देश्यरंभीते वा ठक् । क्रामेतरक तद्देश्यरि
तदध्योतरि च लि०

क्रामेल पुंस्त्री० क्रामति कृम-विच् एलति अच् कर्म० । उड्रे
स्वार्थे क । तत्तार्थे । उभयत्र जातित्वात् ङीप् ।

क्राय पु० क्री-भावे अच् । पण्यप्रणादिमूल्यदानेन विक्रतेः
स्वत्वापनयनेन स्वत्वापादनव्यापारे (केना) । प्रतिरूपद्रव्य-
दानेन तथाचरणे तु न क्रयव्यवहारः इत्यतः द्रव्यपद-
भनक्ता पण्यप्रणेतु क्तम् । क्रयस्य रूपहेतुत्वञ्च पूर्व-
स्त्रामिस्वत्यनायादेव भवति सति तत्स्वत्वं सजातीयस्वत्वं
प्रति सजातीयस्वत्वस्य प्रतिबन्धकत्वेन क्रेतुः स्वतोत्पत्तत्र
भावात् अतीमूल्यदानेन तत्स्वत्वापाकरणम् । तस्य च स्व-
त्वहेतुत्वम् “सप्त पित्तानामा धन्याः दायोलाभः क्रयो-
जयः । विभागः संप्रयोगश्च सत्प्रतिपक्ष एव च” सूत्रेः
“स्वामी ऋक्षकृयसंविभागपरिग्रहाभिगमेषु” गोतम
स्मरणाच्च । क्रयादिरूपागमरहितभोगस्यैव स्वत्वे
प्रामाण्यं वीरमि० व्यवस्थापितं यथा

“सप्त स्थावरागमोपायान् प्रदर्शयं क्तव भुक्तेः प्रामाण्य-
माह दृष्टसतिः । विद्याया क्रयबन्धे न शौर्यभाष्या-
न्वयागतम् । सपिण्डस्याप्रजस्यार्थं स्थावरं सप्तधा मतम् ।
पितृश्रव्यक्रयाधाने रिक्थशौर्यं प्रवेदनात् । प्राप्ते सप्त-
विधे भोगः सागमः सिद्धिमाप्नुयात्” ।

विद्याया प्रातपहादिकप्रयोजिकया, स्वतोपायः क्रयः प्र-
सिद्धः । बन्धो बन्धकं सोपाधिकस्वत्वहेतुन दृष्टव्ये

चात्यन्तिकस्वत्वहेतुस्तदप्युत्तरत्वं विवेचनीयम् । क्रय-
बन्धेनेति समाहारद्वन्द्व एकत्वम् । शौर्यागतं युद्धार्ज-
तम् । भाष्यागतं विद्याहकावे प्राप्तम् । अन्वयागतं पि-
त्रादिक्रमोपात्तम् । अप्रजस्य सपिण्डस्यार्थं रिक्थहरा-
न्तराभावे पिण्डदानाद्यधिकारितया प्राप्तम् । पितृ-
त्यादिना प्रायुक्तानेय सप्तस्थावरागमोपायाननूद्य तत्र भो-
गस्य प्रामाण्यं विधीयते । तत्र प्रवेदनं विद्याहः । स एव
“क्रमागतः शासनिकः क्रयाधानागमाम्बितः । एवं विधस्तु
यो भोगः स तु सिद्धिमाप्नुयात् । संविभागक्रयप्राप्तं
पितृश्रव्यञ्च राजतः । स्थावरं सिद्धिमाप्नोति भुक्ता
ज्ञानिसुपेक्षया । प्राप्तमात्रं येन भुक्तं स्त्रीकृत्यापरिप-
न्थिनम् । तस्य तत्सिद्धिमाप्नोति ज्ञानिसुपेक्षया तथा ।
अध्यासनात् समारभ्य भुक्तिर्यथाविचातिनी । त्रिंश-
द्वर्षाण्यविच्छिन्ना तस्य तां न विचालयेत्” ।

मूल्यं दास्यामीति नियमं कृत्वाऽपि पक्षणादपि क्रयवि-
धिः यथाह विवादचि० कात्या० “पण्यं गृहीत्वा योमू-
ल्यमदत्त्वेव दिशं व्रजेत् । ऋतुत्वस्योपरिष्ठात्तद्धनं दृष्टि
वाप्नुयात्” अत्र विषये लेख्यपत्रकरणमाह दृष्टसतिः
“गृह्येतादिकं क्रीत्वा तुल्यमूल्याक्षरान्वितम् । पत्रं का-
यते यत्तु क्रयलेख्यं तदुच्यते” । तस्यानुशयकाक्षय्य अतुशय
शब्दे दर्शितः” । वैदिककर्माङ्गपरिक्रयादौ प्रायेण यज-
मानस्यैवाधिकारः यथाह क्रयाधिकरणे जैष्ठ्यभा०

“स्वामिकर्म परिक्रयः कर्मणस्तदर्थत्वात्” २।५। सू० ।

“अस्ति परिक्रयः जप्रेतिष्टोमे “द्वादशशतं दण्डपूर्व-
माशयोः अन्वाहार्यम्” । तत्र सन्देहः किम् अध्वर्युणा
परिक्रतेव्या ऋत्विजः, उत स्वामिना ?-इति । किं
प्राप्तम् ?-समाख्यानान् अध्वर्युणा, -इति प्राप्ते ब्रूमः, -‘स्वा-
मिकर्म परिक्रयः’ कस्मात् ? कर्मणः तदर्थत्वात्, फलकामो
हि यजमानः यस्य फलकामः, तेन स्वयं कर्तव्यम्, स
यदि परिक्रीणीते, ततः स्वयं सर्वं करोति इति गम्यते,
अथ न परिक्रीणीते, न सर्वं कुर्यात् । तस्मात् स्वामी
परिक्रीणीते इति शबरभाष्यम्

“वचनादितरेषां स्यात्” २ सू०

“किम् एव एवोत्तर्गः ? न-इत्युच्यते, -‘वचनात्
इतरेषां स्यात्’ । यत्र वचनं भवति, तत्र वचनप्रा-
माणत्वात् भवति परिक्रयः, -‘य एताभिष्टकाम् उपदध्यात्
व त्रीन् वरान् दद्यात्’-इति भा० ।

सोमादिक्रयस्य द्रव्यसाध्यतया क्रीणां पितृणां विक्रीतत्वात्